

[Ministeren for nordiske anliggender.]

har vi ligesom andre lande hilst indbydelsen velkommen og erklæret os rede til at deltage i et sådant teknologisk samarbejde, der må antages at få en central plads i 1970ernes europæiske samarbejde.

Frankrigs holdning har spillet en betydelig rolle i de markedspolitiske drøftelser i de sidste måneder. Den nye franske regerings politik bygger på fransk økonomis behov for snævert samarbejde med de øvrige vesteuropæiske lande. Samtidig ønsker Frankrig at bevare de fundamentale økonomiske fordele, som er opnået i det hidtidige samarbejde, også under fællesmarkedets videre udvikling. På forslag af præsident Pompidou afholdt de seks et møde mellem landenes stats- eller regeringschefer i Haag i begyndelsen af december. Her drøftede man de tre problemkredse omkring for det første afslutningen af overgangsperioden, for det andet udbygningen af samarbejdet derefter, og for det tredje udvidelsen af medlemskredsen.

Som oplæg til topmødet forelå en udtalelse fra Kommissionen om udvidelsen af fællesmarkedet. Kommissionen fastslår heri, at den britiske ansøgning ikke kan betragtes isoleret, og at ansøgerlandene bør indtræde samtidig efter en kortere overgangsperiode, som bør være ens for alle ansøgerlande og alle sektorer. Kommissionens udtalelser konkluderer i, at ingen af de problemer, som en udvidelse rejser, på forhånd kan anses for uløselige. Den anbefaler derfor, at der snarest belejligt optages forhandlinger med ansøgerlandene. Kommissionens udtalelse blev positivt modtaget af alle 6 medlemslande.

På topmødet i Haag bekræftede de 6 lande deres principielle tilslutning til en udvidelse af Fællesskaberne på basis af Romtraktatens bestemmelser. De erklærede sig rede til at indlede forhandlinger med ansøgerlandene under forudsætning af, at disse tilslutter sig traktaterne og deres politiske mål, de siden traktaternes ikrafttræden vedtagne beslutninger og de forholdsregler, der skal tages med henblik på at styrke det europæiske samarbejde. Der var enighed om at indlede forhandlinger med ansøgerlandene, så snart et fælles forhandlingsgrundlag er tilvejebragt. Tidsfristen herfor blev ikke angivet i communiquéet,

men den hollandske premierminister, der var mødets formand, fik bemyndigelse til på alle seks landes vegne at udtale, at forhandlingerne mellem de seks skal være afsluttet inden udgangen af juni måned d. å., hvorefter udvidelsesforhandlingerne umiddelbart skal påbegyndes. Der var enighed om, at når disse forhandlinger er påbegyndt, skal der indledes drøftelser med de øvrige EFTA-lande, som udtrykker ønske herom.

Med hensyn til det interne samarbejde besluttede man, at den nye finansieringsordning skulle vedtages inden årets udgang i forbindelse med overgangsperiodens fuldførelse efter Romtraktaten. Samtidig blev de seks enige om at udarbejde en plan for gradvis skabelse af en økonomisk og monetær union på grundlag af de tidligere på året vedtagne retningslinjer. Også på andre områder besluttede man at intensivere Fællesskabernes aktiviteter. Udenrigsministrene skal inden udgangen af juli i år undersøge, hvorledes fremskridt henimod politisk enhed kan ske i lyset af fællesmarkedets udvidelse.

På det sidste ministerrådsmøde før jul lykkedes det at enes om de væsentligste spørgsmål, som skulle løses, for at overgangsperioden kunne fuldføres. Det drejer sig i første række om den endelige finansieringsordning for den fælles landbrugspolitik. Vedtagelsen heraf betyder, at der nu er fastlagt regler for fordelingen af de finansielle byrder mellem de enkelte medlemslande. Hermed er principperne om et fælles marked for landbrugsvarer og et fælles økonomisk ansvar for landbrugspolitikken blevet bekræftet.

I løbet af januar måned har de seks ministerråd drøftet formaliseringen af disse beslutninger. Drøftelserne er endnu ikke fuldført, men der skulle være udsigt til, at det sker i nær fremtid.

Der blev ikke i forbindelse med forliget skabt klarhed over, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres for at sikre en bedre kontrol med landbrugsproduktionen og begrænsning af de finansielle byrder ved den fælles landbrugspolitik. Det synes dog klart, at man vil anvende prismekanismen og ikke mængdemæssige foranstaltninger til at opnå denne begrænsning. Det forslag, der blev fremlagt i 1968 fra Kommissionen med